

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 mai 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 13 februarie 2018, declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul central, Gheorghieva Fedora, în cauza penală în privința inculpatului

Tolmaci Serghei XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 26.01.2017 - 06.11.2017;

2. Instanța de apel: 04.12.2017 - 13.02.2018;

3. Instanța de recurs: 27.04.2018 - 30.05.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 06 noiembrie 2017, procesul penal intentat împotriva lui Tolmaci Serghei, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul lui Tolmaci Serghei a fost respinsă ca nefondată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Tolmaci Serghei, de la începutul lunii iulie până la data de 10 iulie 2016, pe timp de zi, aflându-se în ospeție la domiciliul lui Arnăut Mihail din XXXXX, consumând băuturi alcoolice, acționând intenționat din interes material, a sustras pe ascuns din curtea acestuia o bicicletă de model „Saliut”, în valoare de 2300 lei, un telefon mobil de model „Samsung”, în valoare de 499 lei și 200 lei, care se aflau pe masa din curtea casei, cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu material în mărime de 2999 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să se dispună încasarea de la S.Tolmaci a cheltuielilor judiciare în mărime de 944 lei, suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale psihiatrice nr.1036a-2016 din 18.11.2016, invocând că instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.227 și 229 Cod de procedură penală și neîntemeiat a respins ca nefondată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare; - contrar alegațiilor instanței, obligarea inculpatului la plata cheltuielilor judiciare nu ar influența starea materială a acestuia; - instanța nu a indicat în dispozitivul sentinței că cheltuielile judiciare urmează să fie încasate din contul statului.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 13 februarie 2018, apelul declarat de către procuror a fost respins ca nefondat.

În motivarea soluției date instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată doar

în partea încasării cheltuielilor judiciare.

În acest sens, instanța a indicat că, reieșind din prevederile art.227 și 229 Cod de procedură penală, pentru a dispune încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, instanța trebuie să țină cont de personalitatea inculpatului și starea lui materială, iar în speță s-a stabilit că S.Tolmaci nu este angajat în câmpul muncii, este invalid de gradul II cu dezabilități (nivelul mediu, 55% de capacitate de muncă) și că alte venituri nu are.

De asemenea, neîntemeiat a fost apreciat și argumentul apelantului, precum că în cazul săvârșirii cu intenție a unei infracțiuni, pe lângă pedeapsa penală inculpatul urmează să suporte toate cheltuielile financiare legate cu anchetarea infracțiunii, care a fost săvârșită de către dânsul.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună încasarea de la S.Tolmaci a cheltuielilor judiciare în mărime de 994 lei, suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale psihiatrice nr.1036a-2016 din 18.11.2016, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța nu a ținut cont de prevederile art.227-229 Cod de procedură penală și incorect a soluționat chestiunea legată de cheltuielile judiciare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel, care a menținut soluția primei instanțe, considerând că instanțele nu au încasat de la inculpat cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizei medico-legală psihiatrică în mărime de 994 lei.

Astfel, examinând argumentele invocate de recurent, precum că instanța de apel nu a dispus încasarea de la inculpat în folosul statului a cheltuielilor suportate la realizarea expertizei medico-legală în sumă de 994 lei, Colegiul atestă că, potrivit art.227 alin.(1) și (3), 229 alin.(1) și (3), 27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloace necesare. Instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata acestora poate influența substanțial situația materială a acestuia, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Reieșind din prevederile normelor sus menționate și circumstanțele cauzei, prima instanță a conchis ca cheltuielile judiciare să fie trecute în contul statului.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor dosarului și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul central, Gheorghieva Fedora, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 13 februarie 2018, în cauza penală în privința lui Tolmaci Serghei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 iunie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu